

Ierusalime,ni-e dor de tine  
(Psalmul 137)

Ierusalime,Ierusalime,  
Ni-e dor de tine și de templul tău,  
A tale ziduri stau în ruine,  
Cetate sfântă a Lui Dumnezeu.

Cor;  
Plîngeau cu lacrimi și durere  
Evreii stînd pe țărm la Eufrat.  
Lipsiți de orice mîngîiere,  
Ei harfele în sălci le-au atîrnat.  
Peste tot să anunțați,să vestiți și să cîntați,  
Căci robia va avea sfîrșit.  
După-atîtea încercări,vom avea și mîngîieri,  
După cum profeții au vestit.

Ierusalime,Ierusalime,  
De cumva dorul tău îl vom uita,  
În pribegia depărtării  
Să-și uite dreapta iscusința sa.

Ierusalime,Ierusalime,  
Cînd șaptezeci de ani se vor fîrși,  
A tale ziduri și ruine,  
Israeliții iar le vor zidi.

Să nu vă prindă întristarea,  
Voi harfele să nu le atîrnați.  
Oricît de mare-i apăsarea,  
Veți birui atunci cînd vă rugați.

Și iscusința limbii noastre  
Să nu mai poată vorbe desluși,  
De vom uita de Tine Doamne,  
Și de a noastre sfinte bucurii.

Amin